

Lars Ahlström
28/2 1949 – 23/12 2020

Lars har lämnat oss. Onsdagen den 23 december 2020 somnade han stilla in efter en tids sjukdom. Min pappa var konstnär och min stora förebild. Han är anledningen till att också jag blev konstnär och har under hela mitt liv varit den största inspirationen. Han tillhörde de stora målarna, en otrolig kolorist med fulländad målerisk teknik.

Han lärde mig om slumpens betydelse i måleriet och om varje penseldrags egenvärde. Även om måleriet var hans primära uttryck arbetade han under hela sin karriär också med grafik, performance, video och installationsbaserade verk. Både nationellt och internationellt rönt han framgångar och det var integritet och ärlighet mot den konstnärliga processen som kom att definiera hans konstnärskap.

Lars växte upp i Örnsköldsvik där han också började sin konstnärliga bana. 1970 flyttade han till Umeå och kom att bli en central gestalt i stadens konstliv. Utöver den egna praktiken som innefattade otaliga utställningar, konstnärliga gestaltningar, performanceverk med mera var han även involverad i de konstpolitiska frågorna och konstnärens villkor.

Efter över 30 år i Umeå flyttade han tillbaka till Örnsköldsvik och kom där att engagera sig i ÖKKV. Han var under många år ordförande och engagerade sig djupt i verkstadens utveckling. Lars bidrog till att många kurser i olika konstnärliga tekniker genomfördes i verkstadens regi. Han var också en av de som initierade starten av Galleri Lokomotiv. Lars beskrevs av många som den trygga och samlande punkten på ÖKKV och hans betydelse för verksamheten är svår att mäta. Smärtsamt tydligt är dock det tomrum han lämnar efter sig.

Under sina år i Örnsköldsvik var Lars även projektledare för Stiftelsen Nätterlunds minnesfond där han ansvarade för upphandling och genomförande av flertalet konstnärliga gestaltningsprojekt. Han utredde också förutsättningarna för Örnsköldsviks kommuns konstinköp vilket resulterade i att kommunen återinförde en årlig budget för inköp av konst till gagn för såväl konstnärer som medborgare.

Den 14 december 2019 var det vernissage på Örnsköldsviks museum. Det var öppningen av en stor separatutställning som pappa arbetat med under lång tid. Utställningen var både retrospektiv och aktuell, med verk som spände över hela hans karriär och med teman sprungna ur ett liv levt. Viktiga platser, svunna platser. Så här efteråt blir det tydligt; utan att han visste summerade han allt och satte punkt.

Lars var också världens bästa far. Med varm, underfundig humor och oändlig omtanke fanns han